

இந்து சாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 113

சித்தியானு வருடம் ஆவனி திங்கள் 06ம் நள்
(22.08.2002) ஆவனிப் பூரணை

இதழ்: 5

விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடை நீங்குகிறது.
செப்ரம்பர் மாத நடுப்பகுதியில் தாய்லாந்தில் முதற்கட்ட
சமாதானப் பேச்சு

பேச்சுவார்த்தை வெற்றியை

இடர்களையும் யதிகத்தை ஒதிப் பிரார்த்தியோம்.

இனப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காண்பதற்கான பேச்சுவார்த்தைகள் செப்ரம்பர் மாத நடுப்பகுதியில் தாய்லாந்தில் ஆரம்பமாக உள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முன்னோடியாக விடுதலைப் புலிகள் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள தடை செப்ரம்பர் முதல் வாரத்தில் நீக்கப்படவுள்ளது. சமாதான முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றுத் தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டில் வாழக்கூடியதொரு சமாதான குழ்நிலை விரைவில் ஏற்பட மக்களைவரும் பிரார்த்தனை செய்யவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

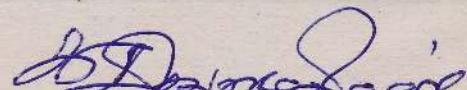
எது இன்னல்களைக் கண்ண முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் கொண்ட அருள் வடிவங்களுள் ஒன்று விநாயக வடிவம். எக்கருமத்தையும் விநாயகப் பெருமானை வணங்கிய பின்பே ஆரம்பிக்க வேண்டும். இவ்வாண்டு விநாயக சதுரத்தி 10.09.2002 ஆம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை அமைகிறது. ஆகவே விநாயக சதுரத்தி அன்று ஆரம்பித்து சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை நடைபெறுவதாலங்களில் விநாயகரை விசேடமாக வழிப்பட்டு திருஞானசம்பந்த முர்த்தி நாயனார் அருள்செய்த இடர்களையும் தேவாரத் திருப்பதிக்குத் தொடர்பாக மெய்யன்புடன் உள்ளுருக ஒதி சமாதானத்திற்காகப் பிரார்த்தியோம்.

(ஆசிரிய தலையங்கம்: பக்கம் 8)

இவ்வால் நீப்து குத்தியன்றோ நீயது வடிவங் கொண்டாய்

காப்பவன் அஞ்சும் மேலோன் கண்ணகல் ஞாலம் யாவுந்
நீப்பவன் ஏனைச் செய்கை செய்திடும் அவனும் நீயே
ஏப்பருஞ் செய்கை யென்ன எமதுளம் வெதும்பும் இன்னல்
நீப்து கருதி யன்றோ நீயருள் வடிவங் கொண்டாய்
- கச்சியர் சிவாசாரியார் (விநாயக திரானம்)

விநாயக சதுரத்தி: 10.09.2002 செவ்வாய்க்கிழமை.

10/10/02

அறுமுகநாவலர் முதல் பண்டிதமணி வரை சைவம் வளர்த்த சான்னோகள் - 19: வித்துவ சிரோமணி ந.ச. பெரன்னம்பலபிள்ளை

(துக்கம் 113 இதழ் 4 இன் தொடர்ச்சி)

“அறுமுகநாவலரின் மருகரும் மாணாக்கரும்” எனச் சிறப்பு ரிமை அடையினால் வழங்கப்படும் வித்துவசிரோமணி ந.ச.பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்கள் நாவலரின் உரைமரபு, புராணபடன் மரபு, குரு குலக்கல்வி மரபு முதலாம் மரபுக் கூறுகளை வளர்த்தெடுத்ததுடன் தமிழிலக்கியத் திலே புதியதொரு இரச்சை மரபின் தோற்றத்திற்கும் வழிகோலியவர் என்பது இலக்கிய வல்லார் கூற்று. பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் வித்துவ சிரோமணி அவர்களை ‘நடமாடும் சர்வகலாசாலை’ என்பார்கள். நாவலர் என்னும் போது அது அறுமுகநாவலரைக் குறிப்பது போலவித்துவ சிரோமணி என்னும் போது அது வித்துவசிரோமணி ந.ச.பொன்னம் பலபிள்ளை அவர்களையே குறிக்கும்.

இவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே ஏவிளம்பி வருடம் சித்திரை மாதம் இருப்பது நாள்காம் திசதி (07.05.1836) சரவணமுத்துச் செட்டி யார் என்பவருக்கும் அறுமுகநாவலரின் தமக்கையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் தமது இளமையிற் நொடாங்கி நல்லூரிலிருந்து கார்த்தி கேய உபாத்தியாயிட்டு இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்று வந்தபின் தன் மாமனாராயிய நாவலரிடமும் பலகாலங் கற்றவர். அவர்களிடங் கற்றவளவில்லமையாது, தமது நுண்மாணுழை புலங்கொண்டு இலக்கிய இலக்கண நால்களைப் பலமுறை துருவித்துருவி ஆராய்ந்து கற்றவர். அபார ஞாபகசக்தியும் இளமையாகப் பாடுஞ் சக்தியுமின்னவர்.

கோவில்களிலும் மாங்களிலும் வீடுகளிலும் கந்தபூராணம், பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், கம்பராமாயணம் முதலிய வற்றைப் படித்துப் பொருள் சொன்னவர். பொருள் சொல்லுங்கால் கேட்டவர்கள் “யாழிகையோ பாரதி தன்னின்னிசையோ” என்று அயிர்க்குமாறு தமக்கு இயற்கையாயமைந்த இனியமிடற் றோசையோடும், விரிவுரையோடும் சொல்

விசித்திரமாயும் மிக இன்பமாயுமிருக்கும். இவர் சொல்லும் நாதனப் பொருளைக் கேட்டோர் கம்பன்றான் மீனவும் பிறந்து, தான் பாடிய இராமாயணத் திற்குப் பொருள் சொல்லுகின்றானோவென்று அதிசயமுறுவர். இவர் பொருள் சொல்லும் போது நச்சினார்க்கினியரையும் சிவஞான முனிவரையும் போலச் சில இடங்களிலே செய்யுள்களில்வரும் சொற்களை நாதனமாகப் பிரித்துப் பொருள் கொள்வர்.

ஒருமறை இவர் நல்லூர்க்கந்தகவாயில் கோவிலிலே கந்தபூரா ணத்துத் திருக்கல்யாணப் படலத்திற்குப் பொருள் சொன்னபோது,

“பூசனை புரிந்த பின்னர்ப் புவனையின் நாடன் கையைய் பாசம் தகண்ற தொல்சீர்ப் பரஞ்சு கடர் கரத்துள் வைத்து நேசமோடளித்தே ஜென்னா நெடு மறை மனுக்கள் கூறி வாசநல் ஒதுக்கு முய்த்தான் மருக ஜென் ரவனை யுன்னி”

என்னுஞ் செய்யுளில், “மருகனென்றவைவளையுன்னி” யெற்ற தற்குப் பொருள் சொல்லுங்கால், மருகனென்று அவனையுன்னி என்று பிரிக்கவேண்டியதை அங்குளம் பிரியாது, என்றவனை என ஒரு சொல் விழுக்காடாகக் கொண்டு அதற்கு, என்று அவமதித்த தக்கணை என்று பொருள்கூறி, யான் இப்பொழுது சிவனை மருகனென்று நினையாமல் கடவுளென்றே நினைப்பேன், - தக்கன் சிவனைக் கடவுளென மதியாது மருகனென்று அவமதித்த மையானே தலையிழந்தான்றோ எனத்தக்கன் தலையிழந்த நினைப்பு அப்பொழுது மலையரசனுக் குண்டாயது.அதனால் இவ்வாறு கூறினாம் என்று தாம் சொன்ன பொருளுக்குக் காரணமும் கூறி முடித்தனர். சில இடங்களிலே தமது ஆராய்ச்சி அறிவு தோற்றுவும் பொருள் கூறுவர். கந்தபூராணத்துத் தெய்வயானை திருமணப்படலத்தில் வரும்,

“மாவொடு வாழை வருக்கைகளை பைங்காய்
(10ம் பக்கம் பார்க்க)

இன்னும் கம்பராமாயணத் திற்கு இவர் பொருள் சொல்வது மிக

சௌக் கிரியைகள்:

அறிவியல் விளக்கம் அற்ற கிரியைகள் உச்ச பலன்தரா.

- இலக்கிய கலைநிலைப் பண்டியனில் மு. கந்தையா -

சௌக்கியங்களுக்கு வேறு பொது நூல்; சௌக்கம் ஸ்ரீப் ரால். சௌக்கங்களுக்கு ஒவ்வாத வழிபாடுகளுக்கியைகளும் சௌக்கியத்தவர்களுக்கு உரியால். இப்போது சௌக்கங்களுக்கு - சௌக்கங்கு - ஒவ்வாத வழிபாடுகளும் கியைகளும் சௌக்கியங்களையே நினைக்கப்படுகின்றன. ஸ்ரீதியல்வழிபாடு சௌக்கியங்கள் மத்தியில் கால்கோள்கிறது. "சென்று நாம் ஸ்ரீதியல் சேர்வோம் அல்லோம்" என்ற அப்பர் வாக்கை மனத்திற்குத்தி நடக்க வேண்டியது சௌக்கியங்கள் கால்.

சௌக்கங்கு ஒவ்வாத வழிபாடுகளும் கியைகளும் ஆடுருவியுள்ளதற்கான காரணங்களுள் ஒன்று இவையற்றிய போதிய விளக்கியின்மையாகும். அதனால் இவற்றை ஒரு பகுதியினர் விளப்பாகவும் இன்னோர் பகுதியினர் வியாபார மாகவும் கருதுகின்றனர். பெரும்பால்மையினர் சமயக்கியைகளால் ஏற்படும் யான் என்ன, இவற்றை ஏன் செய்கிறோம்-செய்விக்கிறோம் - என்ற சிந்தனை எதுவுமின்றி, நன்னலத்திற்காகவும் தற்காலிகமான ஒருவித மன அமைத்திக்காகவும் பேற்கொள்ளுகின்றனர்.

கியைகளைப் பொடுவதற்கு - அறிவியல் விளக்கம் பெற்று - செய்நாலேயே அவற்றினால் விளையும் பயனை முழுமையாகப் பெறலாம். அறிவியல் விளக்கமற்ற நிலையில், கியைகளும் வழிபாடுகளும் அந்தமற்ற சட்டங்களாக மறிவிட்டன. அதனாலேயே அவற்றை ஒரு சிரீ விபாராத்துக்கும் விளப்பாக்காத்துக்கும் உப்படுத்திக்கொள்ளின்றனர்.

சௌக்கியைகள் சௌக்கித்தாந்ததை அம்மடையாக்கி கொள்ளலை. சௌக்கித்தாந்தம் குறிப்பிள்ளையுபியைக்குரிய - சௌக்கியங்களுப் பெருமை தரும் - உலகம் போற்றும் உயர் நத்துவம். சௌக்கித்தாந்ததை அறிந்துவிடவிட்டு, அதன் நோக்கில் சௌக்கியைகள் புற்றி விளக்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளு, கியைகளையும் வழிபாடுகளையும் செய்வதே உச்ச பலனைத் தரும். சௌக்கியாப்பிழும் கியைகளிலும் ஒவ்வாத ஆடுவெல்கள் ஏற்படுவதைக் கார்க்கவும் உதவும்.

இலக்கிய கலைநிலைப் பண்டுமைனி அயர் டி. கந்தையா அவர்களின் சுத்தாந்த விளக்கிற் சௌக் கியைகள் என்ற நூல் சௌக வழிபாடுகளுக்கும் கியைகளுக்கும் சௌக்கித்தாந்த அறிவு விளக்கம் தரும் ஒரு உப்பாற் போக்கிலும். இந்நால்வின் முதல் பதிப்பு 1978 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த போது பெரியார் டி. கந்தையா அவர்கள் அந்தாலுக்கு எழுதிய முகவரையின் ஒரு பகுதியை இங்கு நடுமின்றோம்.

- சீரியியர்

சௌக்கித்தாந்த அருபவந்த கதப் பெறுவதே வாழ்க்கை விளிம்மி முழுவான நோக்கம். அதைப் பெறுவதற்கேற்ற தகுதிப் பாட்டை வருவிப் பது சில புண்ணியியாக, புண்ணியியங்களில் உயர் புண்ணியியாக, சில புண்ணியியாக, சில புண்ணியியாக, செயல்கள் அனைத்துக் குஞ் சரோண்மணியாய்த் திசுற்று சிவபூசை, பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் தனு ம்பும் பொய்ம் மையும் அசுத்த இயல்புகளுமே மனிதனை மீள்மீப் பந்தத்திற்கு ஆளாக்குவன. அவ்விரண்டையும் நீக்கி உயிரிலும் உடலிலும், ஏன்? புற உலகிலும் கூடச் சிவத்துவ அபிவியக்தியை ஏற்படுத்துவது சிவபூசை.

மனிதர் மேற்கொள்ளுதற் புகுந்த விர்தந்தகள் ஆகும்.

குரிய கைங்கரியங்களிலே அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந் ததும் அதிப் பிரயாசசோடு செய்யப்பட வேண்டியது மான் காரியம் புசை. இன்றைய நடைமுறைப் போக்கிலே அது அதிஅலட்சிய புத்தியோடும், அதி அக்கறைக் கோக வும், அதிசாமாண்ய அலுவலாகவும் நடைபெறுவது ஒன்று, நூளப்பேற்றிக்குரியது புசை என்ற குறிக்கோள் மறக்கப்பட்டு, அது வெறும் சமூக நாகரிகச் செயல் என்ற நோக்கை மற்கொண்டு வருவா வைத்துவ விளக்கம் ஏற்பட்ட பின்னரே நரிசௌம் நிகழக்கூடும். நரிசித்த பலனுங் கைகூடும். இந்தக் காரணம் பற்றியே ஆலயங்கள் தோன்றின. அங்கு விக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டையாயின, புசைக் கிரமங்கள் வகுக்கப் பெற்றன.

புசைக் கிரமங்கள் பற்றிய பிரசித்தமான நூல் விதிகளுக்கு விலகிவிலகி இன்றைய புசை ஒழுங்குகள் போய்க்கொண்டிருப்பது ஆஸ்திக நம்பிக்கையுள்ள அனேக நின் உள்ளங்களுக்கு வேதனை தருவதாகும்.

ஆலயங்களிலும்சரி வேறேக் குஞ்சரி சிவம் தானாகத் தோன்றிக் காட்சியளிப்பது ஞானிகளுக்கு மட்டுந்தான். மற்றைபோர்களுக்குத் தகுதியான மந்திரம், பாவனை, கியை என்பவற்றின் மூலமாகத் தகுதியான அரச்சகர் ஒருவரால் சிவத்துவ விளக்கம் ஏற்பட்ட பின்னரே நரிசௌம் நிகழக்கூடும். நரிசித்த பலனுங் கைகூடும். இந்தக் காரணம் பற்றியே ஆலயங்கள் தோன்றின. அங்கு விக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டையாயின, புசைக் கிரமங்கள் வகுக்கப் பெற்றன.

(4ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவக் கிரியைகள்

(03ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பூசைக் கிரமங்கள் முறையாக வகுக்கப்பெற்ற நூல்கள் பத்ததிகள் எனப்படும். அவை முழுக்க முழுக்க வேத ஆகமப் பொருளாயே ஒழுங்குபடுத்திக் கூறுவன். அவற்றை விட ஆலயபூசைக்கு ஆதாரநால் இல்லை. அவற்றிற் கூறப்பட்ட பூசைக் கிரமங்களை அப்படி அப்படியே அநுசரிக்குமிடத்துச் சிவத்துவ அபிவியக்தி ஏற்படுவதற்கு ஏதுமாருதடையிருக்காது. அவற்றைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது இவ்வுண்மை புலனாகின்றது.

அப்பூசைக் கிரமங்களுட் பொதிந்து கிடக்கும் சைவசித்தாந்தஞானப் புதையல்கள் அபாரமானவை. சைவசித்தாந்த அறிவு விளக்கத்திற் பார்க்கும் போதுதான் பத்ததிகள் தம் சயருபத்தைக் காட்டும். அவ்வகையிற் காண்கின்றபோதுதான் நால்வேதங்கள், இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள், பதினான்கு சைவசாஸ்திரங்கள், பன்னிருதிருமுறைகள் என்ற எல்லாவற்றின் சாரமும் ஆலயபூசையே

என்ற அருமையும் விளங்கும்.

ஆகவே, பத்ததிகள் சாரும் பூசை பற்றிய விளங்கங்களைச் சைவசித்தாந்தப் பொருள் விளக்கிலே விளங்கிக்கொண்டு அநூசரிக்க வேண்டிய தேவை இன்றைய முக்கிய தேயையாகின்றது.

சுவாமிக்கு எல்லாஞ்சரி, எப்படிச் செய்தாலும் சுவாமி ஏற்றுக் கொள்ளும் என்றெண்ணிக் கொள்ளும் ஏமாளிப் போக்கு அதிகமாக நிலவுதல் கண்கூடு. சுவாமிக்கு எல்லாஞ்சரிதான். ஏனெனில், அதற்கு விருப்பு வெறுப்பில்லை. அவ்வளவுக்கு அது சரி. அன்றி, சரியாய்ச் செய்வது பிழையாய்ச் செய்வது எல்லாவற்றிற்கும் சுவாமி ஒரே மாதிரிப் பலன் கொடுக்கும் என்று என்னுதல் பிழை. சரிக்கு நந்தபலன், பிழைக்குத் தீப்பயன் நிச்சயம். இது சுவாமியின் நடுவுநிலைப் பண்பு. இதைச் சைவஞானம் நன்குணர்ந்துள்ளது. சுவாமி எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றதன் சரியான அர்த்தம் வேறு, நடைமுறை விளக்க

கத்தில் உள்ளது வேறு. பிழையாய்ச் செய்யும் காரியத்தையும் அது எதிர் நின்று தடுக்காது. அது அதன் விசேட இயல்பு. செய்யவிட்டு அதற்குத் தக்கபடி பலன் கொடுப்பது அதன் தர்மம். இதுவே குறித்த கருத்தின் சரியான அர்த்தம். இதிலே சுவாமி பேரிற் குற்றஞ் சார்வதில்லை. சுவாமி ஏலவே சரிபிழைகளை வேதாகமங்களிற் சொல்லி வைத் திருக்கிறது. அவற்றை உணர்ந்தொழுக அறிவையுங் கொடுத்திருக்கின்றது. மேலும் பிழையாய் நடப்பதற்குச் சுவாமி பொறுப்பாகாது.

தன்னரிவில் விளக்கம் பெறாத எதுவும் செயல்முறையிற் சீராய் நடப்பதுமில்லை, உரிய பலனை உகந்த முறையில் தருவது மில்லை. எனவே இன்றைய நமது முதற் கவனம், இவை பற்றிய விளக்கத்தைப் பெறுதலிலும் அவ்விளக்கத்தைச் சைவ சமூகத்தில் எங்கும் பரவச் செய்வதிலும் செலுத்தப் பட வேண்டுதல் இயல்லே. *

ஆழத்தினிற் கதிர்காமக் கிரிப்பெருமான் மேன்மைத் திருப்புகழை ஒதற்கு எனக்கருள்வான்

சரியை ஸர்க்குமக் கிரியையா ஸர்க்குநற்

சகலுயோ கர்க்குமெ

பரிதாய

சமயபே தத்தினுக் கணுகொணா மெய்ப்பொருட்

பரமான

டருப்பா சத்தியிற்

பதந்து

துரியமே ஸற்புதப் பரமஞா எத்தனிச்

ரடடவேனே

கடர்வியா பித்தநற்

ரமகுரன்

துகளில்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்ற சொற்

கருள்வோனே

சகசொரு பத்தையற்

தமராடிக்

புரினசகுழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்

பெருமாளே

புருஷலீ ரத்துவிக்

புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்

- செனக்கிரிநாதர்

புகழையோ தந்கெனக்

கரியை கத்திரட் பலவின்மீ திற்களைக்

கனிகள்பீ றிப்புசித்

கதலிகு தத்தினிற் பயிலுமீ முத்தினிற்

கதிரகா மக்கிரிப்

சைவபரிபாலன சபை

தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பணிகளும் - 22

(புத்தகம் 113 இதழ் 3 இன் தொடர்ச்சி)

நிருவாகசபைக் கூட்டு முடிவுகள்:

ஏவிளம்பி வருடம் ஆவணி மாதம் முதலாம் திகதி (15.08.1897) நடைபெற்ற நிருவாகசபைக் கூட்டத் தில் பின்வரும் தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன:

1. இச்சபையின் உபதலைவரும் சபைக்குப் பலவகையான உதவிகளைச் செய்தவரும் இதில் மிக்க அபிமானமுடையவருமாயிருந்த ஸ்ரீ.சிநாகலிங்கபிள்ளை தேகவியோக மடைந்ததினால் இச்சபையார் அடையும் துக்கம் பெரிய தெப்பதைப்பின்னுள்ளாரும் அறியும் பொருட்டு இச்சபைப் புத்தகத்தில் எழுதி வைத்தல் வேண்டும்" முன்மொழிந்தவர் திரு.வி.காசிப்பிள்ளை. வழிமொழிந்தவர் திரு.அ.சபா பதிப்பிள்ளை.

2. திரு.சி. நாகலிங்கபிள்ளையை இழந்ததினால் அவர் பிதாவும் மனைவி மக்களும் அடையும் வருத்தத்திற்கு இச்சபையாரும் அனுதாபமடைகிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்குக் கடித மூலமாக இச்சபையார் எழுதி அறி வித்தல் வேண்டும். முன்மொழிந்தவர்:திரு.ஆ.முத்துநந்தம் பிப்பிள்ளை, வழிமொழிந்தவர்: திரு.சித.மு. பசுபதிச்செட்டியார்.

3. திரு.சி.நாகலிங்கபிள்ளையினுடைய தேகவியோகத்தால் இச்சபையார் அடையும் துக்கத்தை இவ்வுரவர்களோடு கொண்டாடும் பொருட்டு பொதுவான ஒரிடத்தில் ஒரு கூட்டம் கூட்டல் வேண்டும். முன்மொழிந்தவர் : ஸ்ரீ.ஆ.அம். பலவாணபிள்ளை வழிமொழிந்தவர் : ஸ்ரீ.இ. மயில் வாகனபிள்ளை.

4. இந்துக்கல்லூரிக்கு இதுவரை முடிமுகம் முகாமையாளராகவிருந்த

ஸ்ரீ ஸிநாகலிங்கபிள்ளை தேகவி யோகமடைந்து விட்டமையால் இனி ஸ்ரீ வி. காசிப்பிள்ளையை இச்சபையார் இந்துக்கல்லூரி முகாமையாளராக நியமித்துக் கொள்கின்றனர். முன்மொழிந்தவர்: திரு.த.கௌலாசபிள்ளை வழிமொழிந்தவர்: திரு.சித.மு. பசுபதிச்செட்டியார்.

1897 ஆம் ஆண்டு பூர்டாதி மாதம் பதினொராம் திகதி யாழ்ப்பான மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் சாவகச்சேரி - பருத்தித்துறை நீதிவாணாக இருந்த திரு.ஐ.காசிச் செட்டி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற கூட்டத்திலே திரு.நாகலிங்கம் அவர் களின் பரோபகாரக் குணாதிசயங்கள் பற்றியும் அவரது அகாலமரணத்தினால் யாழ்ப்பானத்துக்கு நேர்ந்த தூப்பாக்கியத் தைப் பற்றியும் பலரும் உருக்கத் தூண் பேசினர். அக் கூட்டத்தில் திரு.நாகலிங்கம் அவர்களுக்கு ஞாபகச்சின்னமொன்று ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமென்று தீர்மானிக் கூட்டட்டது. அங்கு சுழகமளித்திருந்தவர்கள் அவர்கள் தீர்மைத்திலேயே உபகரிக்க முன்வந்து எழுதிய தொகை ஏற்கதாழ ஒயிரத்து ஜநாறு ரூபாவரையாகும்.

ஷால்கந்தா பிரவேசத்தேர்வு,
FA தேர்வுகள்:

1897 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்று கொல்கத்தா பிரவேசத் தேர்வுக்கு யாழ். இந்துக்கல்லூரியிலிருந்து இருபத்தாறு மாணவர்கள் சென்றிருந்தார்கள். அவர்களுள் கி. மகாதேவர், ப. கணகசபை, அ.செ.பி. சுப்பிரமணியபிள்ளை, க.சிவசிதம்பரம். வெ.ஆழ்வாழையங்கார், சி.ஆருமுகம், ம.தம்பினையா, அ.அருளம் பலம், சி.தம்பிப்பிள்ளை, ம.துரைச

சாமி, சி.கந்தையா, ஜ.ஆறுமுகம், சி.விசுவநாதர் என்பவர்கள் சித்தியடைந்தனர். அவ்வருடம் நடந்த FA தேர்வில் ச. பெருமாள்பிள்ளை, கா. செல்லையா, V. அம்பலவாணர் என்னும் முவரும் சித்தியடைந்தனர். 1897 ஆம் ஆண்டுக்குரிய குமாரசாமி பரிசு திரு.அ.செ.பி.சுப்பிரமணியபிள்ளைக்கும் நமசிவாய முதலியார் பரிசு சி. தம்பிப்பிள்ளைக்கும் வழங்கப்பட்டது.

பரிசுப்பிய:

இந்துக்கல்லூரி மாணவர்களுக்கு 1897ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் இருபத்தியிரண்டாம் திகதி வடமாகாண அரசாங்க அதிபராக இருந்த F.C Fisher என்பவர் தலைமையில் பரிசுப்பியிலோ நடந்தது. யாழ் முற்றவெளியில் நடைபெற்ற மெய்வல்லூர் போட்டியில் அனேக வெற்றிகளை கட்டிய மாணவனாகிய சி. துரையப்பாவுக்கு நியாயவாதி சி. நாகலிங்கம் ஞாபகார்த்த வெள்ளிக் கிள்ளை (Nagalingam Silver Cup) சித.மு.பசுபதிச் செட்டியார் அவர்களால் உபகரிக்கப்பட்டது.

வித்துவர்த்திரோமணி மறைவு:

சைவபரிபாலன சபையின் தாபகர்களுள் ஒருவரும் சபையின் முதல் தலைவருமாகிய வித்துவசி ரோமணி ந.ச.பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்கள் ஏவிளம்பி வருடம் மார்கழி மாதம் ஜூந்தாம் நாள் (18.12.1897) சனிக்கிழமை இரவு அபரபக்க தசமியும் சித்திரை நடசத்திரமும் கூடிய தினத்தில் சிவபதமண்டந்தார். நாவலர் என்றால் எவ்வாறு அது நல்லூர் ஸ்ரீலீயீ ஆறுமுகநாவலரைக் குறிப்பதாக நாம் கருதுகிறோமோ அவ்வாறே வித்துவசி ரோமணி என்றால் அது வித்துவசி ரோமணி ந.ச. (12ம் பக்கம் பார்க்க)

திருவந்திப்பன் - தொகுப்புரை

- சீத்தாந்தசீகாமணி க. வச்சீரவேல் முதலியார் -

மெங்கண்ட சால்திராங்கள் உயாபதி ரிவாசாயிர் அருளிய எட்டு நால்கள் சித்தாந்த அட்கம் என வழங்கப்படுவின்று. அவற்றுள் கருக்காக, குருவிலையைந்த பாக்களால் ஆயது திருவந்திப்பன். இந்தாலிற்குப் பல பழைய உரைகள் இருப்பினும் அவை இங்கால மாணவர்களுக்கு அதிகம் பயன்படுவதில்லை. திருவந்திப்பனின் காணியான பகுதிகளுக்கு மிக இலகுவான தெவிவான உரை ஏழுதிய பெருமை புலோலியுர் சௌபாபியார் க. ரிவாதநந்தரம்பிள்ளை அவர்களைச் சாரும்.

மதுரை காபாஜி பல்கலைக்கழகச் சௌபாபியார் சித்தாந்தத் துறையின் முன்னாட் தலைவர், தாநியர் ஆந்தை தமிழ்ப்புலவர், சித்தாந்த சீகாமணி, சௌபாபியார் சித்தாந்த கலைச் செல்வர், காஞ்சிரபுரம் க. வச்சீரவேல் முதலியார் அவர்கள் திருவந்திப்பனின் ஒவ்வொர் அதிகாரப்பொருளையும் நிரட்டி நொடுப்புரை என்ற தலைப்பில் பத்துக் கட்டுரைகளாகத் தந்துள்ளார்கள்.

திருவந்திப்பனர் சௌபாபியாரின் விளக்கவரையின் உதவியிடன் கற்பவர்களுக்கு நிரு. வச்சீரவேல் முதலியார் அவர்களின் நொடுப்புரை பயன்வாங்கும் எனக் கூறி அந்தைப் பத்துத் தொடர் கட்டுரைகளாகப் பிரசிக்கிறோம்.

- தீர்மீயர்.

முதலாம் அதிகாரம்:

பதிமுதுநிலை

எழுத்துக்கள் உயிர், மெய் என இருவகைப்படும். அவற்றுள் முதலில் நிற்கும் அகரம் இயல்பாய்த் தோன்றுவது, மேலும் பிற எழுத்துக் களோடு கலந்து நின்று அவற்றைச் செலுத்துவது. அது போல, காணப்படும் உலகமும் அறிவுடைப் பொருள்களாகிய உயிர்களும், அறி வில்லாத சடப்பொருளும் என இருவகைப்படும். உயிரின் தாமே அறியமாட்டா, அறிவிக்க அறியும் இயல் புடையன. ஆதலாவும், உயிர்களையும் பிற பொருள்களையும் அறிவிக்கவும் தொழிற்படுத்துவும் இயல்பாகவே முற்றுணர் வடைய ஒரு முதல்வன் உள்ளன. அவன் அறிவே வடிவாய் எல்லாப் பொருள்களிலும் கலந்து புலப்படாது நிற்கின்றான்.

உயிர்கள் என்றும் உள்ளைவு அவை உடம்போடு கூடிப் பிறந்தும் இறந்தும் துயரடைத்து வரும். அவை பிறப்பின் நீங்கி

நிலைத்த பேரின்பத்தை அடையும் படி செய்ய வல்லவன் முதல்வன். அவ் வல்லவை அவனுடைய சத்தி எனப்படும். நெருப்பிற்குச் சூடுபோல வும், மலருக்கு மணம் போலவும், குரியலுக்கு ஒளிபோலவும் முதல் வனுக்கு உள்ள அக்குணம் அவனோடு பிரிப்பின்றி அபேதமாய் நிற்கும். இவ்வாறு முதல்வன் சத்தியோடு நீக்கமின்றி நிற்றலால் சௌபாபியதை முதல்வனை அம்மையப்பர் எனப் பாலித்து வழி படுகின்றார்கள்.

முதல் வன் பெரியதிற் பெரியதாயும், சிறியதிற் சிறியதாயும், பேரருளாளனாயும், உயிர்களின் அறி விற்கு அப்பாற்பட்டவணாயும் உள்ளன. அவன் உயிர்களின் பொருட்டு ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்றும் முத்தொழில்களைச் சொல்வன். சிவ ஞானிகளே அவன்றுள் வியாபக மாகிய ஞானவருளைக் காண்குவர், ஏனையோர்க்கு அவன் அருவம், அருவருவம், உருவம் என்றும் முன்று திருமேனிகளை உடைய வனாய் நின்று அருள்புரிவன்.

உயிர்கள் தமக்கு உடம் பையும் உலகையும் படைத்துக் கொடுக்கும் ஒரு தலைவனை உடையவை; அதுபோல இறைவு மூக்கு மேலே ஒரு தலைவன் இல்லை; தானே திருமேனி கொள்வன்.

இறைவன் எவ்விடத்தும் எப்பொருளிலும் கலந்து நிற்பினும் அவற்றுடன் தொடக்குறுதல் இல்லை. அவன் தன் ஆளை வழிநின்று அன்பு செய்வார்க்கு அவர்தம் உள்ளத்தை விட்டு அகலாது நிற்பன், ஏனையோர் தேவராயினும் காண்டற்கு அரியன். அவன் உயிர்களுக்குச் சுகத்தைச் செய்தல் பற்றிச் சுக்கரன் என்றும் பெயரை உடையவன், ஆயினும், அவனை மனமொழி மெய்களால் வந்திப் போர்க்கு அன்றி அவனின்பாம் உள்தாகாது. இத்தகைய முதல் வனது இருப்பை உள்கொண்டு நினைந்து நன்னெறி நிற்பார்க்குப் பிறவிப் பினி நீங்கி வீட்டின்பாம் சித்திக்கும்.

விநாயகர் தோத்திரம்

தேவர்திதாழு தெறுங்கருவனைச் செல்வனே போற்றி சீந்திதானீ மங்கலசீசா குபனை போற்றி!

ஓவைசீக் தீகளைத்தும் உதவுவோம் போற்றி!

ஓலிக்கறுகள் வீணைத் சாலநூ புரங்கள்

மேவியாளர் சர்வனை போற்றி மத தாரை

வீரவீதின் கபோலனே போற்றி நின தாருவால் பாவனையாடு பவனீயினும் பம்புவற மைகளும்

பலவான கிடர்களையும் பாற்றுக இன்புவே.

ஒவரு - ஒளிதலின்றி (இடைவிடாது)

கபோலம்-கன்னம்

பம்பு - நிறைந்த,

பாற்றுக - நீக்கியருள்க.

இப்பாடலை காலையில் துயில்நீங்கி எழும்பொழுது ஒதுக்கின்றவர்கட்டு நோய்கள் வரா; வறுமை நீங்கிச் செல்வம் மிகும்; என்னியசெயல் முற்றுப்பெறும்; விளைகள் நீங்கும்; மெய்யுணர்வு உண்டாகும்.

- நந்தவாணம் (சகலர் நாம்பால்)

கோரை வழவங்கள்

(துத்தகம் 113, இதழ் 2 இன் தொடர்ச்சி)

6. கொசன முந்தி (கூரை):

கொசனம் என்றால் என்ன என்பதை புத்தகம் 112 இதழ் 12 இல் உமாமகேஸ்வர வடிவத்தை விபரிக்கும் போது குறிப்பிட்டிருந்தோம். ஒரு காலைத் தோங்கவிட்டு மறு காலை மடக்கி இருக்கை மீது வைத்திருக்கும் ஆசனமே கொசனம் என்பதும்.

உமாசகித கொசன முந்தம் என்பது கொசனமிட்டிருக்கும் தேவி யையும் பக்கத்தே கொண்ட முந்தம் எனவும் உமாமகேஸ்வர கொசன முந்தம் என்பது தேவியைத் தழுவிய வண்ணமாய்ச் சுகாசனமிட்டிருக்கும் முந்தமேனவும் முன்னர் கூறினோம்.

சுகாசனர் அல்லது கொசன முந்தி என்பது உமையவளோ வேறுந்த வடிவமோ தன்பக்கத் திலில்லாது தனித்துச் சுகாசனமிட்டிருக்கும் முந்தமோக்கும்.

சில்பர்த்தனம் என்ற சிற்பநூல் இம்முர்த்தத்தின் இலக்கணங்களை எடுத்துக் கூறுகிறது. சிவன் நான்கு திருக்கரங்களுடையவராய் இடக்காலை மடக்கியும் வலது காலைத் தண்டின் மீது பதியும்படி தொங்கவிட்ட நிலையிலும் காட்சி தருவர். பின் வலதுகரத்தில் மழுவையும் பின் இடதுகரத்தில் மானையும் தாங்கி யிருப்பர். முன் வலக்கரம் அபய முத்திரையும் முன் இடக்கரம் வரத முத்திரையும் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கும். தலையில் சடாமகுடம் போலிந்திருக்கும். அதிகளவு ஆபரணங்கள் அணியப்பெற்று இராஜ பொலிவடன் மிக அழகிய தோற்றுத்தையடையாயிருத்தல் வேண்டும்.

7. சோமாஸ்கந்த முந்தி:

சைவத்தமிழ் மக்களிடையே நடராஜ முந்தம், சந்திரசேகர முந்த தம் போல் பிரபவமான முந்த. தங்களுள் ஒன்று சோமாஸ்கந்த முந்தம். சிதம்பரம், ஸழத்துச் சிதம்பரம் போன்ற ஆலயங்களில் தேருலா வரும் முந்ததியாக விளங்குபவர் நடராஜர். ஏனைய சிவாலயங்களில் தேருலா காண்பவர்

சோமாஸ்கந்தர். சோமாஸ்கந்த முர்த்தத்தின் உருவ அமைப்பு, சோமாஸ்கந்த முர்த்தி தியாகராசர் என்ற திருநாமத்தோடு எழுந்தரு வியுள்ள ஏழு (சப்த) விடங்கத் தலங்கள், தியாகராஜரின் எழுவகை நடனங்கள் பற்றியெல்லாம் மிக விரிவான கட்டுரைகள் இந்துசாதனம் புத்தகம் 111 இதழ் 01 இல் (18.04.2000) "சோமாஸ்கந்த முர்த்தி," "எங்கும் திருநட்டம்," "நடராசரும் தியாகராசரும்", "அமரர் நாடு ஆளாது ஆகூர் ஆளும் தியாகராஜர்," "சப்த விடங்கத் தலங்கள்" "அஜபா நடனம்" என்ற ஆறு வெவ்வேறு தலைப்புகளில் பிரசரமாகியது. வாசகர்கள் அக்கட்டுரைகளை வாசித்து மேலதிக பிரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

8. கிராதர் அல்லது ரீதார்ஜூனியர் அல்லது அர்சன அநுக்கிரு முந்தி:

சிவபெருமானால் அர்சன ஆங்கு பாசுபதாஸ்திரம் வழங்கப் பட்ட தத்தயானது மகாபாரதத்திலும் பாரவி என்பவரால் பாடப்பட்ட கிராதார்ஜூனியம் என்ற நூலிலும் கருப்பட்டுள்ளது. அர்சனனுக்கு பாசுபதம் வழங்கி அனுக்கிருகம் புரியக் கொண்டிருளிய முந்தமாதலால் பாசுபதாஸ்திரதான் முந்தி எனவும் அழககப்படுவர்.

அர்சுகள், துரியோதன னாதியோரை வெல்வதற்காக, சிவபெருமானிடம் பாசுபதாஸ்திரம் வேண்டிக் கடும் தவமிருந்தான். கடும் தவம் இயற்றிக்கொண்டிருந்த அர்சுகளைத் தாக்கக் கரடியொன்று வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தது. அர்சுகள் தனது வில்லை வளைத்து கரடிமேல் அம்பெய்தான். அர்சுகளின் ஆம்பு கரடிமேல் பாய்ந்த அதேசமயம் இன்னுமோர் அம்பும் கரடிமேல் பாய்ந்தது. அர்சுகள் அம்பு வந்த திசையை நோக்கினான். அங்கு ஒரு வேடன் நின்று கொண்டிருந்தான். கரடி இரு அம்புகளும் தைத்து இறந்து கிடந்தது. கரடியைக் கொண்றது யார் என்ற வாக்குவாதத்தில் வேடனுக்கும் அர்சுகளனுக்குமிடையே போர் முண்டது. வேடனை அர்சுகளை வெல்ல முடிய

வில்லை. வேடன் அர்சுகளின் மேன்மை மிக்க காண்டபத்தைப் பறித்துக் கொண்டான். அப்போது தான் தன்னுடன் வேடவருவில் வந்து யுத்தம் புரிந்தது சிவபெருமான் தவிர வேறொவராகவும் இருக்க முடியாதென்பதை அர்சுகள் உணர்ந்து கொண்டான். வேடுவெறும் தான் யாரென்பதை உணர்ந்தி அர்சுகள் தன்னுடன் புரிந்த யுத்தத்தின் போது காட்டிய துணிவை மெச்சி, அவனுக்கு பாசுபதாஸ்திரத்தை வழங்கினார். அர்சுகள் பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பெறத் தகுதியடையவன் என்பதை உலகுக்குணர்த்தவே வேட்டுவ வடிவம் கொண்டு சிவபெருமான் அர்சுகளேனாடு யுத்தம் புரிந்தார். இக் கதையின் தக்குவம் என்னவெனில் பெரிய பதவியையோ பொருளையோ அவனுக்கிறார்கள், தம்மை அதற்குத் தகுதியடையவர்களைக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். தான் பெறத் தகுதியில்லாதவொரு பதவியின் மீதோ பொருளின் மீதோ விருப்புக்கொள்ளக்கூடாது.

கிராதர் என்றால் வேடர் என்று பொருள். அர்சுகளுக்கு அருளக் கொண்டருளிய வேட்டுவ வடிவத்தைக் காட்டும் முந்தமானதால் கிராதர் எனவும் கிராதர்ஜூனியர் எனவும் அர்சுகள் அநுக்கிருக்கும்து எனவும் அழககப்படுகிறார்.

காரணாகமத்தில் கிராதர் முந்தம் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதைப்படி, சிவன் நின்ற கொலத்தில் ஒரு கையில் அம்பும் மறு கையில் வில்லை வைத்திருத்தல் வேண்டும். மாணை ஏந்தியுள்ளதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் திரிகுலம் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

கிராத முந்தம் ஆலயங்களில் அதிகம் காணப்படுவதில்லை. தமிழ்நாட்டில் மகாபலிபுரத்தில் சிற்பமாகவும் ஒரு சில கோவில்களில் வெண்கலப் படிமங்களாகவும் உள்ளன.

சிதம்பரத்திற்கு அண்மையில் அமைந்த அண்ணாமலை நகரில் தேவாரம் பாடல் பெற்ற தலமாகிய (10ம் பக்கம் பார்க்க)

திருச்சிற்றம்பலம்
வாழக் அந்தனார் வாஸங் ராளினை
விழக் தணபுனல் வேந்தனு மொங்குக
ஆழக் தீயதெல் ஸாமர ணாமைமே
குழக் வையக முந்துயர் தீகவே
திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த

இடர்களையும் திருப்பதிகம்

பண்: பழந்தக்கராகம்

(1ம் திருமுறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையுடையாய் நோறுங்கடையை வார்ச்சடைமேல் வளரும்
பிறையுடையாய் பின்குகளே யெற்றுவணப்பே சினல்லால்
குறையுடையார் குற்றமோயாய் கொள்கையினால் உய்ந்த

நிறையுடையார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 01

கனைத்தெழுந் த வெண்டிரைகுழ் கடவிளைநஞ் சுதன்னைத்
நினைத்தையா மிடற்றில்வைத்த திருந்தியீதே வநின்னை
மனத்தகத்தோர் பாடவிடல் பேணியிராய் பகலும்
நினைத்தெழுவார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 02

நின்னடியே வழிபடுவான் நிமலாநினைக் கருத
என்னடியா னுயிரைவங்வே வென்றடற்கூற் றுவைத்த
யோன்னடியே பரவிநானும் புவோடூர் கங்கும்
நின்னடியார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 03

மணவின்த மன்னவங்ரான் மகளையோர்பால் மலிழ்தாம்
அனைவுந்த கங்கைதங்கும் அவர்ச்சடையா னுர
தனைவுந்த பலிமலிநிலாய் நலைவானின்றா னரிழ்தீம்
நின்னவுந்தள் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 04

பாங்கின்வளர் படிமுத்திரையான் பாரிடமும் பலிசேர்
தூங்கிறைலான் பா_லோடு தொழுகழிலை வளைக்கித்
தூங்கிறைலா அக்பிணோடுந் தலைவானின்றா னரிழ்தீம்
நின்னவுந்தள் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 05

விருத்தாகிம் பாலாாி வேதமோநார் குணர்ந்து
கருத்தாகிம் கங்கையைனக் கம்புச்சடைவேற் கூந்தாய்
அகுந்தாய வாநிதேவ ணடியினைபை பரவும்
நிருத்தார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 06

குறுகோண்டாய் குஞ்சுமொன்றாக் கட்டிப்போர்வெங் கலைஞாய்
மாறுபிள்ளோர் புரியிந்த மன்னவீன் கொடியீல்
ஏறுகோண்டாய் சந்தம்பீன் பேம்பெநுயா வணிந்த
நீறுகோண்டார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 07

குன்றுாடி மேல்வினங்கும் கொடுமயில்கு நிலங்கை
அன்றிந்ற வர்க்கிகொணை யருவனைக் குடுத்தாய்
என்றுநல்ல வைப்பிமாமிகா வேதியிலாய் பகலும்
நிறுநாநவார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 08

வேழுபிவன்கோர் பொரித்தமாலும் வினாக்கிறநார் முகநும்
குழுவின்கும் நேடவாங்கோர் கோதியா வின்றாய்
கேஷவிவன்கோர் பணிந்தபெம்மான் கேடுவாப்போன் ணடியின்
நீலுங்கார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 09

வெஞ்செற்றல்கோர் வாக்கிநின்ற வே_மிலாச் சமஜூம்
தங்கமில்லாக் காக்கியிருந் தத்துவமொன் றஹியன்
தாஞ்சல்லா வாப்பிமாழியல் தோத்திறினின் ணடியே
நெடுந்சிலவையீபார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 10

நடவல் வார்ச்சடையான் மேயநெடுங் களந்தைக்
சேடர் வாழும் மாமலுகிற் சிரபுரக்கோன் நலத்தால்
நடவல்ல பழுவன்மாலை னாசெவந்தன் கொன்ன
பா_பங்கும் பாடவல்வர் பாலும் றஹியம். 11

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயக சதுர்த்தி: 10.09.2002 செவ்வாய்க்கிழமை

விநாயக வழிபாடு

விநாயகர் பிரஸை வடிவினர். ஒங்காரத்துள் அகரம், உகரம், மகரமாகிய சிவம், சத்தி, நாதம் அடங்கும். 'ஒசை ஓவியெலாம் ஆனாய் நீயே' என்றார் அப்பர் சவாயிகள். ஒங்காரம்ஒலிகளுக்கெல் வாம் மூலம். 'நாதவிந்து கலாதி நமோ நம' என்றார் அருள்கிரிநாதா. விநாயகர் நாத தத்துவம், முருகன் விந்து தத்துவம். விநாயகர் சிவபெரு மாறுபடைய கண்டத்திலுதித்ததாக வும் உமாதேவியர் வயிற்றிலுதித்ததாகவும் சிவமும் சத்தியும் களிரும் பிடியுள்ளக் கசமுக கணபதியைத் தோற்றுவித்ததாகவும் பூரணங்கள் பலபடக் கூறும். இவரது திருவடிகள் ஞான சத்தியும் கிரியா சத்தியும் ஆகும். இவரது பேழை வயிற்றில் உலகமெல்லாம் அடங்கும். ஐந்து கரமும் ஐந்து தொழில்களைச் செய்யும். முக்கண்களும் குரியன், சந்திரன் அக்கிளியைக் குறிக்கும். மும்மதம் ஞானமதம், அறக்கருணை மதம், மரக்கருணை மதம். எவ்வகை யிலும் விநாயகர் உருவும் ஞானவடிவம். இவரே பரமங்பர் காணாதிபதிய மதத்தவர். இவரைப் பீரமன், வீஷ்ணு, தக்கன், முறகலன், இந்திரன், பிரமன், நன்ன, சனமுகர், மன்மதன், ஆதிசேடன், சந்திரன், மிகாவணன், அகத்தியர் முதலியோர் வழிபட்டு இட்டசித்தியைப் பெற்றனர். 'கணபதி பூசை கைம்போற்பள்ள்' என்பது பழமொழி. விநாயகரை வழிபட்டுக்கொண் எல்லாக் காரியங்களையும் பூசைகளையும் விழாக்க என்றும் தொடர்க்குவது நம் மரபு.

விநாயக வணக்கத்துணேயே எல்லா நால்களும் இயற்றப்பெறும். அதுபோலவே எதையும் எழுதத் தொடர்க்குமுன் பின்னையார் கழி யட்டு எழுதும் பழக்கமும் தொன்று தோட்டு ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வெழுத்து ஒரு சுழியையும் கொட்டையும் கொண்டது. இது ஒங்கார வடிவமாய்

இறைவன் வடிவத்தையும் அவனை வணங்கும் குறியையும் காட்டுவதாய் அமைந்திருக்கிறது. உயிர்களுக்குள் ளெல்லாம் இருந்து அவைகளைச் செலுத்துகின்ற மூல இயக்கச் சக்தியாய் விளங்குகின்ற விந்து நாதங்களே வட்டமாகவும் நீளக் கோடாகவும் பின்னையார் சுழியில் காட்சியினிக்கின்றன. பின்னையார் சுழியையே கடவுள் வணக்க முதல் எழுத்தாக நாம் எழுதி வருகிறோம்.

விநாயகர் வழிபாட்டினை எனிதாக யாவரும் செய்யலாம். மன்னையோ சாணத்தையோ பிடித்துப் பின்னையாராக்கி, அறுகம் புல்லோ சில பச்சிலையோ சாத்தி, மோதகமோ அவல் கடலையோ என்னாருள்ளடையோ படைத்து எந்த இடத்திலும் வழிபடலாம். நம் முன்னோர்கள் கடவுள் உருவங்களையும் வழிபாடுகளையும் தத்துவங்கள் நிறைந்த வகையில் அமைத்துவினார்.

விநாயகர் வணக்கத்தில் ஒரு அந்தபகுதி தலையில் குட்டிக் கொள்வதும், காதுகளைப் பிடித்துத் தோப்புக்கரணம்போடுவதும் ஆகும். இதற்குப் பூரண வரலாறுகளிலிருந்து ஆதாரம் காட்டப் பெற்றுள்ளது. உற்சந்திர நூல் வல்லுநர் செலிகளுக்கும் முளைக்கும் இருபது நாம்புகளின் தொடர்பு உண்டென்றும், செவிகள் மூலம் பெற்ற உபதேசங்கள் முளையில் என்று தங்குவதற்கு இந்த நாம்புகளைப் பண்படுத்தக் கூடுதலும், தோப்புக்கரணம் இடுதலும் உதவுமெனவும் கூறுவர்.

விநாயகருக்குரிய முக்கிய விழா விநாயக சதுர்த்தி. இது ஆவணி மாதம் வளர்பிறைச் சதுர்த்தி யில் அநுட்டிக்கப்படுகிறது. இதனை, பிரமனிடம் தோன்றிய சிந்துரன்

என்னும் அசுரனைக் கொல்ல, உமாதேவியார் வயிற்றில் கசானனர் அவதரித்த காலம் என்பர். வைகாசி மாதம் வளர்பிறை வெள்ளிக்கிழமை தொடங்கி வெள்ளிதோறும் விரத மிருப்பதும் உண்டு. கார்த்திகை மாதம் தேயிப்பிறைப் பிரதமை முதல் மார்கழி மாதம் வளர்பிறை சம்படி யிராக 21- நாட்கள் விநாயக விரதம் கொண்டாடுவர். புரட்டாசி மாதம் வளர்பிறைச் சதுர்த்தியில் விநாயக விரதம் அநுட்டிப்பவர் அன்று சந்திரதரிசனம் செய்யார். இதற்குக் காரணம், சிவபெருமான் நாரதர் கொடுத்த மாதுளங் கனியையாருக்குச் கொடுப்பதென்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தபோது பிரமன் அவசரப்பட்டு இளையோ னாகிய முருகனுக்குக் கொடுக்கலாமென்று சொல்ல, சாஸ்சமாகிய தனக்கும் குமரனுக்கும் மூப்பு இளைமை கற்பித்த பிரமனைச் சின்து நோக்கப் பிரமன் தன் தவறை உணர்ந்து மனிப்புக் கேட்டு வணங்கினான்; இதைக் கண்டு சந்திரன் நகையாடினான். பேரியோ முன் தகாத முறையில் நடந்து கொண்ட சந்திரனை விநாயகர் சபித்தார், பின் அவன் வேண்டுதலுக் கிணங்கி அருள்செய்தார் எனபது.

கசமுகாஸ்ருளைக் கொண்டு அவன் பெருச்சாளி உருக்கொண்டு ஒடியபோது அவனைப் பிடித்துத் தன் வாகனமாக்கிக் கொண்டார் விநாயகர். பெருச்சாளி அருவருக்கத்தக்க உருவழைடைத், இரவில் ஒடித்திரியும்;பகலில் கண்காணாது, அகத்தத்தில் வாழும். நமது கெட்ட எண்ணங்கள் செயல்களையும் பாவங்களையும்,அறிவினத்தையும் போக்கி அருள் புரியும் கருணையைக் காட்டுவதாக இவ்வரலாறு அமைந்திருக்கிறது. *

வேதகாரணமுந் வேதமோர் நான்கும்
பாதமோர் நான்கும் பதங்களோர் நான்கும்
போதலை மஹையார் புவனகாரணமுந்
நாத, நீண் பெருஷமை நவிலவல் வார்சவர்

மகேசுர வழவங்கள்

(ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

திருவேட்களம் உள்ளது. இந்தத் தலத்திலேயே அர்ச்சனைக்கு பாக பதம் கிடைத்தாகத் தலவரலாறு கூறுகிறது. திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருவேட்களத்தில் தங்கியிருந்து நாடொறும் சென்று தில்லைக்கூத்தரைத் தரிசித்ததாகப் பெரியபூராணம் கூறுகிறது. இறைவர் பெயர் பாசுபதேஸ்வரர் அல்லது பாசுபதநாதர். சம்பந்தரும் அப்பறும் பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர். உற்சவ மூர்த்திகளுள்ள பாசுபதம் ஏந்திய மூர்த்தியும் அர்ச்சனை திருமேனியும் வரலாற்றுத் தொடர்புடையன. இவையிரண்டும் மிகப்பழங்காலத் தில் குளத் திலிருந்து கிடைத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இக்கோவில் முன்மண்டபத் தூணில் இறைவனும் இறைவியும்

வெடுவ வடிவத்தில் நாய்களுடன் செல்வது, அர்ச்சனைடுன் போரிடுவது போன்ற சிற்பங்கள் உள்ளன.

வைகாசி விசாகத் தன்று ஒருதின (ஏகதின) உற்சவமாகப் பெருவிழா நடைபெறுகிறது. அன்று பாசுபதம் அருளிய காட்சியும், பஞ்சமூர்த்திகள் புறப்பாடும் இடம் பெறுகின்றன.

இவ்வாலயத்திலுள்ள கிராத மூர்த்தியின் படிமம் பிரபா மண்டலத்துடன் வலதுகை சுற்று மேலாகத் தூக்கி வில்லைப் பித்திருப்பது போன்ற நிலையில் அழகுற அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ராதாநரசிம்மபுரம் என்னுமிடத்

திலுள்ள கோவிலிலும் கிராத மூர்த்தியின் வெண்கலப் பாடம் உள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள மேலப் பெரும்பள்ளம் தெட்சணபுரீஸ்வரர் கோவிலில் உள்ள வெண்கலப் பாடமும் சிறப்புவாய்ந்தது. இங்கு கிராத மூர்த்தி அம்பாஞ்சன் காணப்படுகிறார். இங்கு இவர் தட்சணராஜா என அழைக்கப்படுகிறார். இது கரம் சற்றுத் தூக்கி வில்லைப் பித்திருப்பது போலவும் வலது கரம் கடக முத்திரை நிலையில் அம்பினை வைத் திருப்பது போலவும் இத்திருவரு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பக்கத்தே உள்ள அம்பாள் சாந்தமே உருவாகக் காணப்படுகிறார்.

(தொடரும்)

ஆழநாடு முதல் பண்டிதமணி வரை.....

(ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தீவிய கள்ளில் செறிந்திடு செந்தேன் ஆவருள் பாலிவை யண்டர்கள்

செம்மல்

முவிரு மாழுக ணாநுகர் வித்தான்"

என்னுஞ் செய்யுனுக்குப் போருள் சொல்லுங்கால், மாப்பழும், வாழுப்பழும், பஸாப்பழும், இனிப் சர்க்கரை, தேன், பால் என்றும் ஆறு பொருள்களையும் ஆறுமுகங்களுமாக நிவேதனம் செய்தான் என்று பொருள் கூறி, அதற்குச் சான்றாக வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்துவரும் "செந்தினை இடியும் தெனும்" என்பதை முதலாகக் கொண்ட செய்யுனிலும் இவ்வாறே ஆறுபொருள்களை ஆசிரியர் அமைத்துக் கூறி இருத்தல் காண்கவென்று பிரமாணம் கூறினார். இப்படிப்பள் இவற்றை யெல்லாம் விரிக்கிற பெருகும்.

வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோவில் வசந்த மண்டபத்தில் கந்த பூராணமும் பெரியபூராணமும் இராமாயணமும் முறையே படிக்கப்பட்டன. அப்பொழுது அவற்றிற்கு இவரே பொருள் சொன்னார். கற்ப வர்கள் பலர் வந்துகேட்டு, இவர் சொல்லும் பொருள்களுள் அரியன வற்றைக் காகிதங்களில் குறித்துச் செல்வர். இங்ஙனம் கேட்டும் குறித்தும் அறிஞர்களாயினோர் பலர். இவரிடம் கேட்டுக் குறித்த பெரிய பூராணக் குறிப்புகள், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலிருந்து வெளிவரும்

'செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை யிலே நாகபட்டினம் நீல லோசனி பத்திராதிபர் சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

வித்துவசிரோமணியின் கம்பராமாயணக் குறிப்புக்கள் இராமாயண மூலபாட ஆய்வுக்கு உதவும் தகைமை பெற நிறுந் ததால் அவற்றை ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்களின் வெள்ளுகோட்கிணங்கி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் அண்ணாமலைப் பலகலைக்கழகத்திற்கு அளித்தார்.

பூராணபடனமுரபிலே திளைத்து வித்துவசிரோமணியவர்கள் சமன் இலக்கியமான சிந்தாமணியைச் சுதாமணியை அதன் இலக்கிய வளம்கருதித் தழறபோக்கற்று அதன் இலக்கியச் சுவையை கந்தபுராணத்துக்கு வியாக்கியானஞ் செய்யும் போது அள்ளிச்சொரிவாராம். வித்துவசிரோமணியின் சிந்தாமணிப்பயிற்சி எவ்வாறானதென்பதற்கு உ.வே.சாமி நாதையர் அவர்கள் "என் சரித்திரம்" என்ற நூலிலே குறிப்பிட்டிருக்கும் ஒரு கடிதம் அளவுகோலாய மைகிறது. சீவகசிந்தாமணியை முதன்முதற் பதிப்பித்தபோது உ.வே.சாமினாதையர் ஒரு பிரதியை வித்துவசிரோமணி அவர்களுக்கு அனுப்பி எழுதிய பிள்ளைக் கடிதமே அது: "பாற்கடலின் ஆழம் மந்தர மலைக்குத் தெரியுமேயன்றி வேறு ஆழம் நாள் சிவபதம் அடைந்தனர். (முற்றும்)

போலச் சீவகசிந்தாமணியின் ஆழம் உங்களுக்குத்தான் தெரியும். ஏதோ ஒருவாறு நான் பதிப்பித்திருக்கிறேன். தாங்கள் அங்கீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்".

இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் வித்துவசிரோமணி அவர்களிடம் கற்றுத் தேறிய மாணவர்பலர். வித்துவசிரோமணி அவர்கள் நாவலர் பெருமான் நிறுவிய யாப்பாளம் வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச சித்தியாசாலையில் 1864ம் ஆண்டு முதல் ஏத்தாழ இருவருடங்கள் தலைமையாசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

வெதாரணியம், தேவகோட்டை முதலிய இடங்களிலும் சிலகாலம் வசித்தவா. வெதாரணியத்து வசித்த காலத்தில், நற்றினை உரையாசிரியர், பின்னத்துர் நாராயணசாமி ஜயரும் ஏனையோறும் சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்களில் தமக்கு நேர்ந்த ஜயங்களை இவரிடம் கேட்டுத் தெரிந்தனர். நற்றினை என்றும் தமது நூலின் முகவுரையில் பின்னத்துர் நாராயணசாமி ஜயர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாவலர் பரம்பரையினால் இலக்கியத்தில் மிகச் சிறந்த புலமை படைத்தவராகக் கருதப்படும் வித்துவசிரோமணி அவர்கள் 18.12.1897

சைவத் திருமுறைகள்

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி மு. கந்தையா -

நடுஞ்செலுக்கீல் ஜெர்த்திலைத்தவர் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி மு. கந்தையா அவர்கள். சைவத்தின் “அகழுகம்” மாசடைந்து வந்துதைச் சுட்டுக்காட்டும் இப்பிரியார், இம்மந்தநிலை தெளிந்து உண்மை விளக்கம் பெறுகிறுமிய முன்று சாதனங்களைக் குறிப்பிட்டு, அவற்றுள் சைவத்திருமுறைகளை இன்றைய தேவைக்குரிய பக்திதோன் விளக்கங்களை இலதுவிற்பொ உதவுகிறார்கள் என்கிறார். தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த மதிப்பார்ந்த ஆசிரியர் திரு. திருச்சிற்றும்பலவும் சுந்தரபூர்த்தி அவர்கள் 1999ம் ஆண்டில் தமது தொண்ணுறைநிலை அகவை நிறைவு குறித்து நொருத்து வெளியிட்ட திருமூறிய பண்ணிசைப் பாடல்கள் என்ற நாலுக்கு சைவப் பிரியார் கந்தையா அவர்கள் வழக்கிய ஆசிரியரியின் ஒரு பகுதியையே கட்டுரை வெளில் இங்கு மறுபிரகாரம் செய்துள்ளோம்.

சைவாலயங்களின் சார்பிலூம் மற்றும் சைவத்தாபங்களின் சார்பிலூம் சைவத்தின் புறமுகத்தோற்றும் வெகுவாக மெருகூட்டப்பட்டுவரும் அதேவேளை அகமுகம் வெகுவாக மாசடைந்து வருதல் பகிரங்க இரகசியமாகும்.

உண்மைச் சமயி ஒருவன் தன் சமயப் பெயர் விளக்கம் தெரிந்தவனாய், தான் வழிபாடுவெதற்கு ரிய தெய்வம், வழிபாடுவேண்டிய விதம், வழிபாட்டுப் பலன் என்பனப்பற்றிய திட்டவட்டமான தெளிவுள்ளவனாய் திருக்க வேண்டுதலை மறுப்பான யாருமில்லார்.

அதற்கெத்திர், இன்றைய சைவ சமூகத்தில் சைவம் என்றால் என்ன? அதில் வழிபாத்தகுந்த கடவுளர் யார்? வழிபாடுவது எதற்காக? எப்படி? என்பன பற்றிய விளக்கங்கள் பெரும்பாலும் இல்லை. அவற்றுக்குச் சைவ உயர்மட்டத்தில் பெரும்பஞ்சம் இருத்தலும் கணக்கு. இதனால் சைவத்தில் அயற்செல்வாக்குகள் தாவிறிற்றல் சமகால நிகழ்வுகளாற் தெரியவருகிறது. இந்நிலையில், இந்த மந்தநிலை தெளிந்து உண்மை விளக்கம் ஏற்படு

தல் அவசியம் என்பதை அறிவறிந்தார் யாவரும் ஒப்புவர்.

இதற்குரிய சாதனங்கள் முன்று, சிவாகமம், சைவசித்தாந்தம், சைவத்திருமுறைகள் என அவை முன்று, இவற்றுள் இன்றைய தேவை களுக்குரிய பக்திதோன் விளக்கங்களை இலகுவிற் பெறத்தருவனவாயுள்ளவை சைவத்திருமுறைகள். சைவத்திருமுறைகள் உதவதிலும் நீரோட்ட மயமான உண்ணாட்டமயமாயிருப்பது “சைவம்”. பெயர்ப்போருள் விளக்கமாகிய ஆண்மீவிதத்துவம். இச்சம்பந்தம் பற்றிய உணர்வு நமது வழிபாட்டுக்குரியவர் சிவனே என்ற உணர்வழுத்தத்தை ஏற்படுத்தும். சிவனையே முழுமுதல் வணக்க கொண்டு விளைத்துயர் நீக்கவேண்டிய உண்மை அன்பினால் வழிபாடும் வழிபாடே சாதாரண உலகப் பேருகளையும் நிறையத்திற்கு அடிக்கடி நினைவுறுத்தி சொல்வன் திருமுறைகள். இது வழிபாட்டு நோக்கத்தைச் செவ்வையாக உணரவைக்கும்.

வழிபாட்டின்போது மனம்தன் போக்கில் அலட்டவிடாது தடுக்கும் பொருட்டு சிவன் திருநாமங்களையும்

- ஆசிரியர்

அவர் மகிழைகளையும் அவர் அருட்செயல்களையும் சொல்லிச் சொல்லி வழிபாடும் வாய்ப்பைத் திருமுறைகள் தாராளமாக மழங்குகின்றன. இதன்மூலம் வழிபாட்டுச் சீர்மை நேர்படுவதற்கான வாய்ப்படின்டு.

இனி எவ்வழிபாடும் உரிய பலனளித்தற்கு இன்றியமையாத மெய்யன்பு மனித உணர்வில் ஏற்படக்கூடும் உருக்கங்கள் பலபல. அவற்றுள் உஸ்பூர்வமாகச் சிவனைப் போற்றுகையில் எழக்கூடும் உருக்கமே மெய்யன்பு. திருமுறைகளைச் சொல்லச் சொல்ல மெய்யன்பு தாணாகவே உருத்துவருதல் அனுபவ சித்தம். விசிறியை அசைக்க அசைக்க பவனம் இதமான மென்காற்றாய் அசைந்து வரக்காணும் அனுபவம்போன்ற ஒரு அனுபவம் அதுவாகும்.

இவைபோன்ற பலவகை ஏதுக்களினால் சைவ உண்மை விளக்கத்துக்கும் உண்மையான ஆண்மீவிதங்களைக்கும் என்றென்றைக்கும் இன்றியமையாதனவாயிருப்பன திருமுறைகள் என்ற உண்மை நிறுவப்படும். *

நல்லைப் பெருவிழா

ஆடி	28	(13.08.2002)	செவ்வாய்	கொட்டையேற்றம்
ஆவணி	06	(22.08.2002)	விபாளன்	மஞ்சம்
	14	(30.08.2002)	வெள்ளி	கார்த்திகை உறசவம்
	16	(01.09.2002)	ஞாயிரு	சந்தான கோபாலர் உற்சவம்
	17	(02.09.2002)	திங்கள்	மாலை கைலாசவாகனம்
	18	(03.09.2002)	செவ்வாய்	கஜலாப்பி, மஹாவல்லி உற்சவம்
	19	(04.09.2002)	புதன்	வெல்லவிமானம்
	20	(05.09.2002)	வியாழன்	தென்டாயுதபாணி உற்சவம்
	21.	(06.09.2002)	வெள்ளி	சப்பரம்
	22.	(07.09.2002)	சனி	தேர்
	23	(08.09.2002)	ஞாயிரு	தீர்த்தம்

சைவபரிபாலன சபை

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்களையே கூட்டி நிற்கும். நாவலர் பெருமானின் "மருகனும் மாணாக்கரும்" என்ற சிறப்பிரிமையுடைய வித்துவ சிரோமணி அவர்கள் நாவலரின் உரைமரபு, பூராண படனமரபு, குருகு வக்கல்வி மரபு முதலாம் மரபுக்கறுக களத் தமிழகமும் நயத்தகு வகையிலே வளர்த்தவர். அவரைப் பண்டி தமனி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் "நடமாடும் சர்வகலாசாலை" என்பார். வித்துவசிரோமணியவர்கள் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்பு இவ்விதமில் பிறிதோரிடத்தில் பிரசரமாகியுள்ளது.

1895 - 1897 இல் இந்துங்கல்லூரி கண்ட வளர்ச்சி :

1897 ஆம் ஆண்டிறுதியிலே இந்துக்கல்லூரியின் மாணவர் தொகை 385. ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை 13. இவருள் மூவர் B.A. பட்டதாரிகள். 1895 ஆடி முதல் 1897 மார்கழி வரையான இரண்டார வருடகாலத்தில் பிள்ளைகளிட மிருந்து பெற்ற கட்டணம் 7800 ரூபா. அரசமானிய வரவு ரூபா 1761 - 25. இவ்விரண்டார வருடகாலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு கொடுத்த சம்பளம் 11,021-80. ஆகவே ரூபா 1400 - 65 சைவபரிபாலன சபை நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டது.

தூரவிடத்துப் பிள்ளைகளுக்காக விடுதிச்சாலை ஒன்று 1891 ஆம் ஆண்டிலே ஆரம்பித்து நடத்தப் பட்டதாக முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தோம். ஆனால் அதற்கென ஒரு கட்டடம் கட்டப்படாமையினால் அது ஒன்றை வருடத்துக்கு மேல் நடை பெறவில்லை. ஆகவே கல்லூரி அமைந்த நிலத்துக்கு அருகே கிழக்குப்பக்கமாக பதினொன்றேகால் பரப்பு நிலத்தை ரூபா 1225 - 68 க்கு விடுதிச்சாலை அமைப்பதற்காகக் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.

கல்லூரி பிரதான மண்டப

(தற்போது பிரார்த்தனை மண்டபமென அழைக்கப்படுகின்றது) வேலையில் நடுமண்டபமும் அதன் மேல் வீட்டும் முற்றுப்பெற்றிருந்தன. இரண்டு கண்ணங்களும் பின்பக்கமும் கிழக்குப்புறப் படிகளும் முடிவடையாத நிலையிலிருந்தன. 1897 ஆம் ஆண்டிறுதி வரை பாடசாலைக் கட்டடத்திற்காக செலவிட்ட பணம் 13,978 - 69 ஆகும்.

ஞூ வருடிய:

1895 ஆம் ஆண்டு மன்மதகார்த்திகை மாதத்தில் குரு வகுப்பொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தோம். இவ்வகுப்பிலே சில காலம் ஏறக்குறைய முப்பது பிள்ளைகள் படித்தார்கள். ஆயினும் 1897 ஆம் ஆண்டிலே பத்துப்பிள்ளைகள் தான் படித்தார்கள். இவர்களுட் பெரும்பாலார் பிராமணப்பிள்ளைகள். பொன்னம்பலவாணேசர் பெயரால் பொன்னம்பலம் குமாரகவாமி அவர்கள் ஏற்படுத்திய பரிசு இவ்வகுப்புப் பிள்ளைகளுக்கே வழங்கப்பட்டது. அந்துடன் இவ்வகுப்பில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களிடமிருந்து இந்துக்கல்லூரி யில் படிக்கக் கட்டணம் அறவிடப்பட வில்லை.

சைவப்பிரியங்கம்:

1895 ஆடி முதல் 1897 மார்கழி வரையான இருபத்தெட்டார மாதங்களில் க.ஏ.முப்பையர், க.கப்பையர் ஆகியவிருவரும் நாற்பது பிரசங்கங்கள் செய்துள்ளனர். பிரசங்க விடயமாக சபைக்கு ஏற்பட்ட செலவு ரூபா 449 - 94 கப்பையர் 1897 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் சிவபத மண்டத்தனர்.

சைவப்பிரிகாச யந்திராலை:

மேற்குறித்த இருபத்தெட்டார மாதகாலத்தில் சைவப்பிரிகாச யந்திரசாலையில் புத்தகங்கள், சிறுபிரகரங்கள் பிறருக்கு அச்சிட்டுக் கொடுத்ததினால் கிடைத்த வரவு ரூபா 319-

89. இக்காலத்தில் சபைக்காகச் செய்த வேலைகள் இந்துஶாதனம் - Hindu Organ பத்திரிகைகள் அச்சிட்டதும் சித்தாந்த சைவசமயம், முன்றாம் பாலபாடம், சிவாலய தரி சனவிதி, கதிரை யாத்திரை விளக்கம், நாலாம் பாலபாடம் ஆகியவற்றை அச்சேற்றியதுமாகும்.

இந்துஶாதனம்:

இந்துஶாதனப் பத்திரிகைக்குச் சந்தாவாகவும் விளம்பரமுலமும் இவ்விருபத் தெட்டார மாதத்தில் வரவு ரூபா 1559 - 36 1/2. அச்சுக்கூலி நிங்கலாக காகிதம், முத்திரை இவற்றிற்காகச் செலவிடப்பட்டது ரூ.861 - 34.

ஆசிரிய நியமம்:

1898 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் அதிபர் திரு. நெவிள்ஸ் செல்லத்துரை அவர்கள் விடுமுறையில் சென்னை சென்றிருந்தார். திரு. J.K. நமசிவாயின்னை அவர்கள் தமது ஆசிரியப் பணியோடு அதிபர்கடமைகளையும் கவனிக்குமாறு நியமிக்கப்பட்டார். இலத்தௌன் மொழியைக் கற்பிப்பதற்காக யு. பேணாட் (Bernard) என்பவர் 1898 மே மாதம் நியமிக்கப்பட்டார்.

ஏற்று மன்றத்தைக் கூட்டும்:

சபையின் ஏற்றுவது மகாசபைக் கூட்டும் 1898 ஆம் ஆண்டு ஆளி மாதம் நான்காம் நாள் யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. ஏற்றதாழ நாறு பேர் சமுகமளித் திருந்தனர். தலைவர் திரு. பொ. குமாரகவாமி அவர்கள் சமுகமளிக்காததாலும் உபதலைவர் சிநாகவிங்கம் அவர்கள் இறைபதமடைந்து விட்டமையினாலும் திருத் கைலாய பிள்ளை அவர்கள் முன்மொழிய திரு.அ. சுப்பிரமணியபிள்ளை வழி மொழிய திரு.க.கணகசபைப்பிள்ளை அவர்கள் மகாசபைக்கூட்டத்திற்கு தலைமை தாங்கினார்கள். (தோடரும்)

ஸாலையை பாடப் [6]

அன்புக் குழந்தைகளே,

வை சுயாபம் குற்பதற்கு அரங்கங்களால் உங்களுக்கு வழங்கப்படும் நூல்களுக்கு மூலத்தியாக, வைசுமைய் பற்றிய விளக்கத்தை நூலுக் கீறுவதற்கு உதவியாக, வையை பிரியார் க. ரிவாந்தநார்பிள்ளை அவர்கள் எழுநிய வைவீதாம் - இன்டாம் புத்தகம் என்ற நூலை ஆசுரமாக்கினான்டு வைசுமை பாடம் என்ற தோடர் ஆக்கத்தை உங்களுக்குத் தந்து கொண்டிருக்கிறோம். வைகாசி யாத இதற்கில் முயற்சி, உறுப்பு, விதி என்பன பற்றிய விளக்கங்களைத் தந்தோம்.

வீவிவிதில் ஆஸ்மாக்கள் என்று நாம் அறைப்பது எதை, ஆஸ்மாக்களுக்கும் பதியாகிய இரைவனுக்கும் வலிமளப்படும் பார்ஸ்களுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் என்ன என்பதை விளக்கும் கட்டுரையைத் தருகிறோம். வாசித்தும் யளிக்கை.

- நூல்களுக்கு

ஆண்டா

நான் என்று சொல்வது ஆஸ்மா, நான் என்பது சரீரமன்றி. நான் ஒரு பாம்பைக் கண்டேன் என்று சொல்லுகிறீர்பொழுது, பாம்பைக் கண்டது சரீரமன்று. அதைக் கண்டது நான் ஆகிய ஆஸ்மா. ஆஸ்மா காணுதற்குச் சரீரம் உதவியாயுள்ளது. பாம்பு எனக்கு முன் வரும்போது, அதிலே இருக்கிற ஒளி என்னுடைய கண்ணலுக்கூடாகப் போய்த் திரிப்பற்று முளையிலே ஒரு தாக்கத்தை உண்டாக்குகின்றது. அந்தத் தாக்கத்தைச் சூக்கும் சரீரத்திலிருக்கிற புத்தி ஆஸ்மாவுக்குக் காட்டுகின்றது. ஆகவே காண்பது ஆஸ்மா. காண்பதற்கு கருவியாயுள்ளவை கண்ணையும் மூளையையும் அங்கமாகவுடைய தூலசரீரமும், புத்தியை அங்கமாகவுடைய சூக்கும் சரீரமுமாம்.

ஆஸ்மாவானது தூலம் சூக்கும் காரணம் ஆகிய மூன்று வகையான சரீரங்களிலிரும் நின்று கொண்டு தன்னுடைய முயற்சிகளைச் செய்யும். சரீரங்கள் யந்திரங்கள் போல உள்ளன. ஆஸ்மா யந்திரங்களைக் கொண்டு வேலை செய்விக்கும் யந்திரகாரன் போல இருக்கின்றது. யந்திரகாரன் இல்லாமல் யந்திரம் இயங்கமாட்டாது.

ஆஸ்மாக்களுள் விஞ்ஞானகள், பிரளையாகள், சகலர் என்று முவகையுண்டு. விஞ்ஞானகள் கண்மம் அசுத்தமாயை என்னும் இரண்டு மலங்கள் இல்லாதவர். பிரளையாகள் அசுத்தமாயை என்னும் ஒருமலம் இல்லாதவர். இவர்களில் ஒருவகையார் இயல்பாகவே மேலே

சொல்லப்பட்ட பாசங்களில்லாத வர்கள். மற்றொரு வகையார் அவை இடையிலே நீங்கப் பெற்றவர்கள். இவர்களுள் விஞ்ஞானகள் நூனத் தினாலும், பிரளையாகலர் பிரளையத் திலும் கலை முதலியவற்றினின்றும் நீங்கினவர்கள்.

சகலர் எல்லா மலங்களும் உள்ளவர்கள்; மனிதர்களாகிய நாங்களும், தேவர்களும் மிருகம் பட்சி முதலிய இயங்கியற் பொருள் களும் சகலர்களாம்.

ஆஸ்மாக்களைல்லாம் இளைப்பாறுதற்காகச் சிவபெருமான் உலகங்களைல்லாவற்றையும் ஒரு காலத்திலே அழித்தருந்துவர். அந்தக்காலத்துக்குச் சர்வங்கார காலமென்று பெயர். அப்போது சகலராயுள்ள ஆஸ்மாக்கள் கண்மமும் உடம்பாகிய மாயையும் சாராமல், ஆஸ்வமாகிய ஒரு மலத்தோடு மாத்திரம் சார்ந்திருக்கும் இவைகளுடைய நிலைக்குக் கேவலநிலை என்றுபெயர். மூன்று மலங்களோடும் சார்ந்திருக்குந் தற்கால நிலைக்குச் சகலநிலையென்று பெயர். மூன்று மலங்களும் முற்றாக நீங்கிச் சுத்தமாயிருக்கும் கடைசி நிலைக்குச் சுத்தநிலை என்றுபெயர். இந்தச் சுத்தநிலையே மோட்சமென்றாலும் சொல்லப்படும் (வீடு என்பது - வீடு என்ற விளைப்பகுதியிலிருந்து தோன்றிய சொல்; பாசங்கள் விடப்பட்ட நிலையென்பது கருத்து, மோட்சமென்பதன் கருத்தும் இதுவே).

ஆஸ்மாக்கள் அறியாமையைத் தரும் பாசங்களினாலே கட்டுண்டு, பிழையானதைச் சரி யென்றும் சரியானதைப் பிழை

யென்றும் நினைத்து மயங்கி வருந்துகின்றன. அவர்களுடைய வருத்தத்தைத் தீர்ப்பதற்காகக் கடவுள்தமது திருவருஷான அவைகளுக்கு மேலே சொரிந்துகொண்டிருக்கிறார். சில காலங்களில் ஆஸ்மா முற்றாகப் பாசங்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு நிற்கும். அப்போது அது தீயகுணமுள்ளதாய்த் தீமைகளைச் செய்யும். தீமை செய்ததனாலே, இந்தப் பிறவியிலே பலவகையான துண்பங்களையடைந்து, நரகங்களிலே வருந்தி, அடுத்த பிறவிகளிலிரும் வருந்தும். வேறு சிலகாலங்களிலே அது திருவருள் வழிப்பட்டு நின்று, ஆஸ்வத்தை அடக்கிச் சரியானதைச் செய்யும். ஆகவே ஒரு காலம் ஆஸ்வத்துக்கு அடங்கியும், ஒரு காலம் ஆஸ்வத்தை அடக்கியும் நிற்பதாய், ஆஸ்மாவானது தனக்கென ஒரு தன்மை இல்லாமல், எதையெதைச் சார்ந்து நிற்கின்றதோ அதைதன் குணத்தை உடையதாயிருக்கும்.

ஆஸ்மாவின் ஒரு பக்கத்திற்கிலே சிவபெருமானது திருவருஷாம், மற்றொரு பக்கத்தில் மலங்களும் உள்ளன. மெய்ஞ்ஞானத்தை உதிக்கச்செய்து ஆஸ்மாவைச் சிவத்தோடு சேர்ப்பது திருவருட் சத்தியாம். மலங்களை ஆஸ்மாவோடு சேர்த்து அவைகளை முயற்சி பண்ணுவித்து, அவைகளின் வலியைக் கெடுப்பது திரோதான சத்தியாம். ஆகவே ஆஸ்மாவும், அதன் ஒரு பக்கத்தில் இரண்டு பொருள்களும், ஆக ஜங்கு பொருள்கள் உள்ளன. சிவம், திருவருடச்சக்தி, ஆஸ்மா, திரோதான சக்தி, மலங்கள் ஆகிய (14ம் பக்கம் பார்க்க)

ஸாக்ஷமுய பாடம் [6]

(13ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இந்த ஐந்து பொருள்களும் ஸ்ரீபங்கு
சாக்கரத்தால் விளக்கப்படுகின்றன.

நிருவருட்பயன்

“உண நடன மொழுபால், ஒருபாலம்
ஞானம், தாந்தாலே நாடு”

இதன் உண்மையைத் தீட்சை
வெற்றவர்கள் ஆசாரியரிடம் அறிந்து
கொள்க.

குறிப்பு - 1. ஆன்மாக்களெல்லாம்
எக்காலத்திலும் உள்ளவை. சில
காலத்துக்கு முன் கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டவை என்று அறிவில்லாத
சிலர் சொல்லுவர். இது பிழையான
எண்ணாம். கடவுள் பரிபூர்வர்.
அவருக்குத் தேவையானது என்று
மில்லை. ஆதலால், ஆன்மாக்கள்
கடவுளுக்குத் தேவையானவையல்ல.
ஆன்மாக்கள் அநாதியாகவே
உள்ளன அல்லவாயின், அப்போது
கடவுள்ளத்தவிர வேற்றாருவர்
இல்லையாய் முடியும், ஆகவே
ஆன்மாவைத் தேவையாக உடை
யவர் எவரும் இல்லையாவர்.
கடவுள் ஒரு தேவையுறில்லாமல்
அவைகளைப் படைத்தாரேன்றலும்
பொருந்தாது. ஒருவருக்கும் ஒரு
பலனும் இல்லாத செய்கையை
முனுஞ் செய்யமாட்டாரே. ஆத
லால், கடவுள் ஆன்மாக்களை எக்
காலத்திலாவது உண்டாக்கவில்லை
என்பது துணிபாகின்றது. ஆகவே,
ஆன்மாக்கள் ஆக்கப்பட்ட போரு
இன்னும் எந்தனையோ பிறவிகள்

எல்ல, அநாதியாயுள்ளனவே.

2. ஆன்மா அநாதியாதலால்
அதைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கும்
ஆணவ மலமும் அநாதியாகும். ஏன்
என்றால், ஆணவம் அறிவில்லாத
பொருள், அது தானாகப்போய் ஆன்
மாவைப் பிடிக்கமாட்டாது. அது தீய
பொருளாதலினாலே அதைக்
கருணாமுரத்தியாகிய கடவுள் ஆன்
மாவோடு சேர்க்கமாட்டார். ஆத
லால் ஆணவம் அநாதியாகவே ஆன்
மாவோடு இயற்கையாகச் சேர்ந்து
நிற்பதாகும்.

3. இந்த அநாதியான ஆண
வத்தை நீக்குதற்காகக் கடவுள்
ஆன்மாக்களுக்குப் பிறவிகளைக்
கொடுக்கின்றார். ஆதலால் பிறவியும்
அநாதியாயுள்ளது. அஃதாவது
இதற்கு முன் ஆன்மாக்களாகிய
நாங்களெல்லாம் என்னில்லாத
பிறவிகளை எடுத்திருக்கின்றோம்.
ஏனென்றால், கடவுள் எக்காலமும்
நல்லவர், கணக்கில்லாத காலம்,
நாங்கள் ஆணவந்தனால் வருந்துவ
தைப் பார்த்துச் சும்மா இருந்து
விட்டு, இடையிலே மாத்திரம் இதை
நீக்கவேண்டுமென்று நினைக்கமா
டார். எப்போது ஆணவம் உண்டோ,
அப்போதே கடவுள் அதை நீக்குதற்
காக எங்களுக்குப் பிறவிகளைத்
தந்திருப்பார். ஆதலால் எங்களு
டைய பிறவிக்குத் தோடக்க
மில்லை. இத்முக முன் நாமெடுத்த
பிறவிகள் என்னில்லாதவை.

எடுக்கவேண்டிவரும். ஆணவம்
தீந்த அன்றைக்குப் பிறவியும் தீரும்.
மாணிக்கவாசக கவாமிகள் முதலிய
அநேக ஆன்மாக்கள் ஆணவம்
நீங்கிப் பிறவியும் அற்றனர்.

4. பிறவி எப்போதுண்டோ
அப்போது பிறவியிலே செய்யப்படும்
வினையும் உண்டு. பிறவி
அநாதியாதலால் கனமும் அநாதி
ஆகவே ஆண்மாவும், அதைப்
பிணித் திருக்கும் மலங்களும்,
அதற்குரிய பிறவியும் தொடக்க
மில்லைதலை.

5. “தொடக்கமில்லாத
பொருள் அழிய மாட்டாது. ஆதலால்
ஆணவும் அழியமாட்டாதே; ஆகவே,
ஆண்மாவுக்கு முத்தி பெறப்படுவது
எங்களும்?” என்ற ஒருவர் விளாவல்
கூடும். ஆணவம் அழியாவிட்டாலும்,
அதனுடைய வளிமை சில ரத்தியிய
ஒட்டுடைய வளிமையாற் கெடுக்கப்
படுகின்றது. அதனால், ஆன்மா
ஆணவம் பிளிப்பின் நீங்கி முத்தி
யின்பம் பெறுதல் உள்ளதாகும்
என்றார்க.

6. “தொடக்கமில்லைததாகிய
பிறவி எப்படி அழியும்?” என்றால்,
பிறவி ஒவ்வொன்றும் தொடக்கமுள்
எது. அதனால் அது அழிவதாகும்.
தொடக்கமில்லைதது பிறவியின் பரம
பற்றையே, பற்பறை போருள்ளு,
ஆதலால் பிறவி அழியுந்தன்மை
மட்டு.

(தொடரும்)

சீஞ்சு சாதனம் - Hindu Organ வந்த சந்தா சிபூம் (தூந்திரைவு உட்டம்)

இலங்கை.....	ரூபா 150/-
இந்தியா.....	இந்துபா 225/- அல்லது இலங்கை 450/-
சிங்கப்பூ, மலேசியா.....	US \$ 5/- அல்லது இலங்கை 500/-
ஐரோப்பிய நாடுகள்.....	£ 4/- அல்லது Euro 6/- அல்லது இலங்கை 500/-
அவஸ்திரேலியா.....	Aus \$ 10/- அல்லது இலங்கை 500/-
கனடா, அமெரிக்கா.....	US \$ 8/- அல்லது Can. \$ 15/- அல்லது இலங்கை 700/-

காசோலைகள், காக்கட்டளைகள் சௌவாரிப்பாலை சுடை, யாழ்ப்பாலை.

(Saiva Paripalana Sabai, Jaffna.) என்ற பெயருக்கு எழுதப்பட வேண்டும்.

SAIVAISM

(continued from Page 16)

life at Madurai reached the ears of his father-in-law who had friends there, and with a view to get more definite information, he sent messengers. They reported that the rumour was correct. On hearing this, Punithavathy, with her parents' consent, went to Madurai to meet her husband, accompanied by attendants, suitable to her status in life. Paramadattan had learnt of her arrival. He, accompanied by his new wife and child, reached the place where she was, and placing the child at her feet, both husband and wife prostrated before her, and asked for her blessings in their new life. She was taken aback, and the relatives who witnessed his peculiar behaviour were also shocked. They demanded his explanation. He said: "She is no more a human being in my

estimation. She is verily a Goddess. So, I am worshipping her."

Realising his mental condition, Punithavathy addressed the Lord thus: "Oh, Lord, as a dutiful wife, I had felt that this body belonged to my husband. I preserved it in physical charm for his sake. Now that he has renounced it, do please grant me a decrepit body." Her beautiful body was instantaneously transformed into a mere skeleton. In that body, she made a pilgrimage to Kailas in the Himalayas to the Abode of Siva. She was welcomed by the Lord, with intense love and in the most endearing term: Ammah! (mother). When granted a boon by the Lord, She prostrated and prayed: "Oh Lord of infinite Love and Mercy! Grant me pure, unalloyed, eternal love unto Thee.

I want no more birth. If, however, I have to take a birth, bless me with everlasting love for Thee. I should never forget Thee. Whenever You dance, I must be at Your feet singing Thy praise. I seek no other favour". The Lord granted her last prayer, and directed her to proceed to Thiruvalangadu in South India. She is still there in spirit form, worshipped by devotees for centuries. There is also a temple in her honour at Karaikkal, her native village, where she is worshipped as a Goddess. This is how the virtuous Punithavathy, the devout daughter of a merchant, became a Goddess in Saivism. One of her inspired hymns to Siva gives an amazing list of the musical instruments used in her times.

(to be continued)

செவ பரிபாலனைப்பு - யாழ்ப்பாணம்

செவ சித்தாந்த பண்டிதர் தேர்வு ~ 2003

செவ பரிபாலன சபையாரால் நடாத்தப்பட்டு வரும் செவ சித்தாந்த பண்டிதர் தேர்வு 2003
வைகாசி முதல் வாரத்தில் நடைபெறும்.

விண்ணப்ப முடிவு திகதி: 15.10.2002

விண்ணப்பம்படிவம் பெற விரும்புவோர் 66, கல்லூரி வீதி, நாலவர் ஆச்சிரம மண்டபத்தில் பெறலாம்.

வ. கந்தசாமி
கலைஞர் தேர்வுச் செயலாளர்.

செவ சமயப் பெருந்தாக்கள்

(ஆவணிப்பூரணை முதல் புரட்டாதிப் பூரணை வரை)

ஆவணி	06 திகதி	22.08.2002	வியாழன்	பூரணை விரதம்
	10 திகதி	26.08.2002	திங்கள்	சங்கடவூர சதுரத்தி
	14 திகதி	30.08.2002	வெள்ளி	கார்த்திகை விரதம்
	19 திகதி	04.09.2002	புதன்	பிரதோஷம்
	21 திகதி	06.09.2002	வெள்ளி	அமாவாசை விரதம்
	25 திகதி	10.09.2002	செவ்வாய்	விநாயக சதுரத்தி விரதம்
	27 திகதி	12.09.2002	வியாழன்	ஷஷ்டி விரதம்
	29 திகதி	14.09.2002	சனி	ஆவணி மூலம்

புரட்டாதி	01 திகதி	17.09.2002	செவ்வாய்	புரட்டாதி மாதப் பிறப்பு
	02 திகதி	18.09.2002	புதன்	பிரதோஷவிரதம்
	04 திகதி	20.09.2002	வெள்ளி	நடேசர் அபிஷேகம்
	05 திகதி	21.09.2002	சனி	பூரணை விரதம்.

SAIWAISM

- Late Mr. K.Ramachandra,Editor: 'Religious Digest'-

(This Article is an abridged version of one of the eight discourses on Hinduism delivered by Late Mr.K. Ramachandra in Colombo in 1971 to Sixty four Roman Catholic Nuns.
All the eight lectures were published in 1971 in England and Colombo under the title

Hinduism in a Nutshell by Machandra Publications)

(continued from Book 113 No:4)

The lady - saint of Karaikkal:

The name of the lady - saint is Karaikkal Ammaiyan. She belonged to the trading community, and hailed from Karaikkal, a sea port near Pondicherry in South India. In introducing the merchant class to which she belonged, the saintly author, Sekkilar, emphasises the fact that the traders of Karaikkal were a class of people who helped in the economic stability of the State, by being truthful, honest and righteous in all their dealings. It is refreshing to recall this fact when we have at the present time many racketeering and hoarding black - market kings as traders and importers, who send their goods underground in order to create an artificial scarcity of essential food stuffs. A few years ago, we had in Ceylon, the case of a trader who was caught in the heinous act of sending underground 250,000 pounds of butter, with a view to make illegal profit. In most of the European countries that produce butter and cheese, several tons of these articles are kept in deep freeze, expecting a more profitable market in the future. Such are the modern methods of trade and commerce! and yet their politicians lament that the world's civilization is on the verge of collapse!

Now coming back to our story, Karaikkal Ammaiyan was born in a wealthy family, and she was married into an equally prosperous home. Her child - hood

name was Punithavathy, and she was a devotee of Lord Siva. The parents who were also devotees of Siva got the gift of this daughter after many years of penance and prayers. Her husband's name is Paramadattan. A friend of his gave him two mangoes one day in his shop, and he sent them to his home through his servant. As Punithavathy was busy cooking the meals for the noon, and had finished only the rice, she heard a feeble voice at the gate, asking for something to satisfy his hunger. She came out of the kitchen and saw a saintly looking man, with famished appearance. She thought it was not fair to ask him to wait till the curries were cooked. And decided to serve the rice with one of the mangoes available. Accordingly, she served the meal, and the Sadhu was satisfied. He left the place after blessing her.

Paramadattan came home for his lunch. While taking his meal, he remembered the two mangoes he sent, and asked his wife to serve them as dessert. Punithavathy went in and brought the one fruit left, and served it to him. It was so tasty that he thought of eating the second one too. He asked for it. The wife was perplexed, and she went into the Shrine Room and prayed to the Lord to show her a way to get out of her predicament. Divine Destiny was playing its part. In her open palms out - stretched in prayers, she found another mango. She brought it and served it to

him. This was much sweeter than the previous one. He said: "This is not an ordinary mango we get in the market." She was obliged to confess what had happened. The husband was not a man with the faith his wife was blessed with, and he was an ordinary man of the world. He could not accept the story. He insisted on his wife getting another mango with the grace of the God if he was to believe her miraculous episode. She went in and prayed again, and the prayer was answered.

The Merciful God never betrays His faithful devotee. She handed the mango to the husband and it disappeared at the very touch of his palm. The man became very thoughtful, but managed to control his thoughts and feelings. Saying that he had some important transactions in the shop, he left immediately. On his way back to the shop, he meditated on the saintly and holy character of Punithavathy, and felt that it was a great sin to live with her as her husband. He did not want to open his heart to her, but on the pretext of going on a trade mission to distant foreign lands, he left with a ship - load of goods. Years passed and he did not return home. Actually, he went to Madurai in South India itself and settled down in business. He married another lady there and had a daughter to whom he gave the name of his first wife, Punithavathi. The news of his new

(Continued on Page 15)